

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Cdo/220/2021
Identifikačné číslo spisu: 7109208077
Dátum vydania rozhodnutia: 24.11.2021
Meno a priezvisko: Mgr. Miroslav Šepták
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:7109208077.3

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne U. O., bývajúcej vo X. O. Z., D. Č.. X/X, zastúpenej JUDr. Milanom Szöllössym, advokátom so sídlom v Košiciach, Mlynská č. 28, proti žalovanej Slovenskej kancelárii poisťovateľov, so sídlom v Bratislave, Bajkalská 19B, vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 18 C 148/2009, o náhradu škody, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 21. apríla 2021, sp. zn. 1 Co 26/2020, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaná má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Košice I (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom č. k. 18 C 148/2009-218 zo dňa 12. mája 2016 v spojení s doplniacim rozsudkom č. k. 18 C 148/2009-291 zo dňa 02. decembra 2019 zamietol žalobu žalobkyne, ktorou sa domáhala zaplatenia sumy 13.360,22 eura s prísl. titulom bolestného, a to z dôvodu premlčania nároku žalobkyne (§ 100 ods. 1 a § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka) a vyslovil, že o trovách konania bude rozhodnuté vo vylúčenom konaní. Pri svojom rozhodovaní vychádzal zo skutkového stavu, že dňa 17. marca 2006 pri dopravnej nehode žalobkyňa ako spolujazdkyňa utrpela poškodenie zdravia a keďže vodič, ktorý dopravnú nehodu zavinil pri nehode zomrel, svoj nárok uplatnila voči žalovanej. Po vykonanom dokazovaní okresný súd dospel k záveru, že nárok žalobkyne je už premlčaný, v ktorom smere poukázal na svoje predošlé rozhodnutie a taktiež uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 09. decembra 2015, č. k. 1 Co 558/2014-204, v ktorom sa odvolací súd stotožnil s právnym názorom súdu prvej inštancie o premlčaní nároku žalobkyne. Súd prvej inštancie sa ďalej zaoberal námietkou žalobkyne, že vznesená námietka premlčania žalovanej je neplatným právnym úkonom pre rozpor s dobrými mravmi a dospel k záveru, že v danom prípade nie sú dané výnimočné okolnosti pre odmietnutie akceptácie premlčania, pretože nezistil taký výkon práva zo strany žalovanej, ktorý by viedol k neprijateľným dôsledkom a ktorý by bolo možné označiť ako zneužitie práva majúce za následok tvrdý postih v porovnaní s rozsahom a charakterom žalobkyňou uplatneného nároku a s dôvodmi, pre ktoré svoje právo včas neuplatnila. Tvrdenie žalobkyne, že žalovaná bola pri vznesení námietky premlčania vedená tým, aby žalobkyňu poškodila sa

ukázalo ako neopodstatnené. Tvrdenie žalobkyne bolo možné vylúčiť už samotnou podstatou konania, keď namiesto škodcu má náhradu škody poskytnúť práve žalovaná. Výrok o trovách konania okresný súd odôvodnil tým, že o vylúčenom nároku sa vedie samostatné konanie a o trovách konania rozhodne súd vo vylúčenom konaní.

2. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 21. apríla 2021, sp. zn. 1 Co 26/2020 podľa § 387 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) potvrdil žalobkyňou napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne. O trovách odvolacieho konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP tak, že náhradu trov odvolacieho konania stranám sporu nepriznal. Odvolací súd uviedol, že záver súdu prvej inštancie o premlčaní nároku žalobkyne na náhradu škody z titulu bolestného má oporu predovšetkým v odborných záveroch lekárov o čase ustálenia jej zdravotného stavu do takej miery, že tento umožňoval vykonať bodové hodnotenie bolestného ku dňu 17. septembra 2006, ako aj v záveroch znalkyne U. M. ohľadne jej psychického stavu v čase od 17. septembra 2006 do 12. decembra 2008. Dvojročná subjektívna premlčacia doba (§ 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka) začala v danom prípade plynúť od ustálenia zdravotného stavu žalobkyne, t.j. od 17. septembra 2006 a uplynula dňa 17. septembra 2008. Žalobkyňa svoj nárok uplatnila na súde až dňa 06. apríla 2009, teda po márnom uplynutí subjektívnej premlčacej doby, preto správne súd prvej inštancie konštatoval, že nárok žalobkyne je už premlčaný. Ani námietku premlčania vznesenú zo strany žalovanej nemožno hodnotiť ako výkon práva v rozpore s dobrými mravmi (tzv. šikanózný výkon práva), teda ako úkon v rozpore s ustanoveniami § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, teda ako úkon neplatný. V zásade samotné vznesenie námietky premlčania neodporuje dobrým mravom, inštitút premlčania prispieva k istote v právnych vzťahoch, je inštitútom zákonným a teda použiteľným vo vzťahu ku akémukoľvek právu, ktoré sa podľa zákona premlčuje. Tak tomu bolo aj v preskúvanom prípade. Žalovanou vznesená námietka premlčania nebola prostriedkom umožňujúcim poškodiť žalobkyňu a dosiahnutie zmyslu a účelu sledovaného právnou normou pre ňu zostalo vedľajším a teda z hľadiska žalovanej bolo bez významu. Napokon v súvislosti s odvolacou argumentáciou žalobkyne, že márne uplynutie premlčacej doby nezavinila, odvolací súd poukázal na závery znaleckého posudku U. U. M., znalkyne z odboru farmácia, odvetvie psychiatria, z ktorých vyplýva, že žalobkyňa vzhľadom na svoj psychický stav po úraze, ktorý bol reaktívneho charakteru bola podľa psychologického vyšetrenia v stave posttraumatickej stresovej reakcie s prejavmi psychických porúch, ktoré nespĺňajú diagnostické kritériá duševnej choroby, čiže v uvedenom období jej psychický stav nevykazoval odklon od reality a od 17. septembra 2006 do 12. decembra 2008 nenachádzala sa v určitých obdobiach v stave nespôsobilom na vykonanie potrebných výkonov, teda v uvedenom období bola schopná svoju situáciu vyhodnotiť z toho hľadiska, že je potrebné požiadať zdravotnícke zariadenie o vykonanie bodového hodnotenia, resp. nárok má uplatniť voči zodpovednému subjektu, resp. nárok uplatniť na súde.

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu podala žalobkyňa (ďalej aj „dovolateľka“) dovolanie, prípustnosť ktorého vyvodzovala z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b) CSP (dovolateľka nesprávne uviedla „§ 421 ods. 1 písm. a) CSP“ - bližšie viď bod 12), nakoľko rozhodnutie krajského súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená. Vo vzťahu k uplatnenému dovolaciemu dôvodu podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP žalobkyňa vymedzila právnu otázku nasledovne: „Je zdravotný stav dotknutej osoby, ktorý nespôsobuje nespôsobilosť na právne úkony, ale zároveň podstatne limituje osobu v uskutočňovaní konkrétnych úkonov za účelom uplatnenia jej práv tým spôsobom, že uplatňovanie práv je z dôvodu potreby zlepšenia zdravotného stavu osoby v určitom období nežiaduce, možné považovať za výnimočnú okolnosť, pre ktorú je možné považovať vznesenie námietky premlčania za výkon práva v rozpore s dobrými mravmi?“ Dovolateľka poukázala na vývoj judikatúry slovenských súdov ohľadom otázky možného neakceptovania vznesenej námietky premlčania z dôvodu jej rozporu s dobrými mravmi podľa ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Konštatovala, že judikatúra súdov za určitých okolností pripustila možnosť, že vznesenie námietky premlčania je v určitých výnimočných prípadoch možné považovať za výkon práva v rozpore s dobrými mravmi, pričom súdna prax definovala určité východiská či parametre, kedy je takýto prístup možný. Vychádzajúc z týchto východísk, formulovaných najvyššími súdnymi autoritami, mala dovolateľka za to, že skutkový stav a okolnosti zistene súdmi nižších stupňov spĺňajú kritéria výnimočnosti prípadu,

kedy je možné konštatovať rozpor vznesenej námietky premlčania s dobrými mravmi. V tejto súvislosti uviedla, že dôvodom neskoršieho uplatnenia jej práv bol výlučne jej zdravotný stav a nevyhnutnosť prvoradej ochrany jej zdravia, ktoré kontraindikovali v určitom čase akékoľvek riešenie a vracanie sa k prežitej traume z dopravnej nehody. Považovala za neprímerane prísne a tvrdé voči nej, aby práve z tohto dôvodu došlo v dôsledku premlčania k zániku jej možnosti úspešne sa domôcť jej práv. Uviedla, že je tu daný aj prvok výnimočnosti, nakoľko ide skutočne o ojedinelý prípad, ktorý nie je bežný a akceptáciou jeho výnimočnosti nedôjde zásadnému zásahu do princípu právnej istoty. Žalovanej sú okolnosti, pre ktoré žalobkyňa neuplatnila svoje právo skôr známe minimálne z vykonaného dokazovania, preto nie je možné označiť vznesenie námietky premlčania z jej strany inak ako zneužitie jeho silnejšieho postavenia, ktoré popiera hodnotu primárnej ochrany zdravia.

4. Žalovaná vo vyjadrení k dovolaniu uviedla, že dovolacia argumentácia žalobkyne je totožná s jej odvolacou argumentáciou, s ktorou sa odvolací súd dôsledne zaoberal a k tejto zaujal podrobné a výstižné stanovisko formulované v odôvodnení svojho rozhodnutia. Konštatovala, že ani v priebehu odvolacieho konania nedošlo ku zmene skutkového ani právneho stavu a preto skutkové zistenia a právne normy, ktoré uviedol súd prvej inštancie sú správne. V konaní okrem všeobecnej konštatácie, nebol produkovaný zo strany žalobkyne žiaden dôkaz o tom, aby vznesením námietky premlčania zo strany žalovanej došlo ku zneužitiu práva. Žalovaná mala za to, že odvolací súd pri rozhodovaní o predmetnom nároku svoje právne úvahy pri posúdení dôvodnosti a zákonnosti vznesenej námietky premlčania ako lehoty na uplatnenie nároku náležite odôvodnil, náležite vysvetlil akými úvahami sa riadil a prečo sa so súdom prvej inštancie stotožnil, preto navrhla, aby dovolací súd podané dovolanie zamietol.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť, a to z nasledovných dôvodov.

6. V danom prípade bolo dovolanie podané za účinnosti CSP, kedy tiež treba dovolanie považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie aj podľa novej právnej úpravy nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný procesnými stranami ani samotným dovolacím súdom ako tretia inštancia, v rámci ktorého konania by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu (porovnaj sp. zn. 1 Cdo 140/2018, 2 Cdo 132/2013, 3 Cdo 18/2013, 4 Cdo 280/2013, 5 Cdo 275/2013, 6 Cdo 107/2012 a 7 Cdo 92/2012).

7. Už v rozhodnutiach vydaných do 30. júna 2016 najvyšší súd opakovane vyjadril záver aktuálny aj v súčasnosti, v zmysle ktorého právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšej inštancie, sa v civilnom sporovom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých môže súd konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania, vrátane dovolacieho konania (1 Cdo 134/2018, 3 Cdo 357/2015, 4 Cdo 1176/2015, 5 Cdo 255/2014, 8 Cdo 400/2015). Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu.

8. O všetkých mimoriadnych opravných prostriedkoch platí, že narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená meritórnym rozhodnutím predstavujúcim res iudicata, musí byť vyvážené sprísnenými podmienkami prípustnosti. Právnu úpravu dovolania a dovolacieho konania, ktorá stanovuje podmienky, za ktorých môže byť výnimočne prelomená záväznosť už právoplatného rozhodnutia, nemožno interpretovať rozširujúco; namiesto je tu skôr reštriktívny výklad (3 Cdo 319/2013, 1 Cdo 348/2013, 3 Cdo 357/2016, 3 ECdo 154/2013, 3 Cdo 208/2014).

9. Naďalej je tiež plne opodstatnené konštatovanie, že ak by najvyšší súd bez ohľadu na neprípustnosť dovolania pristúpil k posúdeniu vecnej správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu a na tom základe ho prípadne zrušil, porušil by základné právo na súdnu ochranu toho, kto stojí na opačnej procesnej strane (II. ÚS 172/03).

10. Naznačenej mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, len ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie úspešne napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

11. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ CSP, je procesnou povinnosťou dovolať vysvetliť v dovolaní, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a označiť v dovolaní náležitým spôsobom dovolací dôvod (§ 420 alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolať vymedzil v dovolaní uplatneným dôvodom prípustnosti dovolania.

12. V prejednávanej veci žalobkyňa v podanom dovolaní uplatnila dovolací dôvod podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP, nakoľko rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená. Dovolací súd dáva v tejto súvislosti do pozornosti žalobkyne, že uvedená skutočnosť predstavuje dovolací dôvod podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP, nie podľa písm. a), ako zrejme omylom uviedla žalobkyňa v bode I. dovolania.

13. Ak procesná strana vyvodzuje prípustnosť dovolania z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b) CSP musí konkretizovať právnu otázku riešenú dovolacím súdom a uviesť, ako ju riešil odvolací súd; vysvetliť, v čom je riešenie právnej otázky dovolacím súdom nesprávne; uviesť ako by mala byť táto otázka správne riešená.

14. Dôvod prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP predpokladá, že právnu otázku kľúčovú pre rozhodnutie vo veci samej dovolací súd doposiaľ neriešil a je daná potreba, aby dovolací súd ako najvyššia súdna autorita túto otázku vyriešil. Právna úprava účinná od 01. júla 2016 dáva dovolaciemu súdu právomoc rozhodnúť o tom, či ide o otázku zásadného právneho významu, ktorá nebola doposiaľ riešená. Základným predpokladom prípustnosti dovolania je, že dovolací súd vo svojej rozhodovacej praxi doposiaľ neposudzoval právnu otázku vymedzenú dovolaťom (t. j. právne posúdenie vecí dovolacím súdom, s ktorým dovolať nesúhlasí). Ak dovolať vyvodzuje prípustnosť dovolania z ustanovenia § 421 CSP, má viazanosť dovolacieho súdu dovolacími dôvodmi (§ 440 CSP) kľúčový význam v tom zmysle, že posúdenie prípustnosti dovolania závisí od toho, ako dovolať sám vysvetlí (konkretizuje a náležite doloží), že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia dovolaťom vymedzenej právnej otázky a že sa jedná o prípad, na ktorý sa vzťahuje toto ustanovenie.

15. Aby na základe dovolania podaného podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b) CSP mohlo byť rozhodnutie odvolacieho súdu podrobené meritórnemu dovolaciemu prieskumu z hľadiska namietaného nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 432 ods. 1 CSP), musia byť (najskôr) splnené predpoklady prípustnosti dovolania, medzi ktoré okrem iného patrí riadne odôvodnenie dovolania prípustnými dovolacími dôvodmi a spôsobom vymedzeným v ustanoveniach § 431 až § 435 CSP (porovnaj 2 Cdo 203/2016, 3 Cdo 216/2017, 4 Cdo 64/2018, 6 Cdo 113/2017, 7 Cdo 95/2017 a 8 Cdo 95/2017). K posúdeniu dôvodnosti dovolania (či dovolaťom napadnuté rozhodnutie skutočne spočíva na nesprávnom právnom posúdení) môže dovolací súd pristúpiť len po prijatí záveru o prípustnosti dovolania. Aj právna úprava dovolacieho konania vyplývajúca z Civilného sporového poriadku účinného od 01. júla 2016, podobne ako predchádzajúca právna úprava, dôsledne odlišuje prípustnosť a dôvodnosť dovolania.

16. Otázkou relevantnou podľa ustanovenia § 421 ods.1 písm. b) CSP môže byť len otázka právna (nie skutková otázka). Môže ísť tak o otázku hmotnoprávnu (ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine), ako aj o otázku procesnoprávnu (ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení). Otázkou relevantnou podľa tohto ustanovenia môže byť len právna otázka, na ktorej spočívalo rozhodnutie odvolacieho súdu. Otázky síce riešené súdmi v priebehu konania, avšak netvoriace základ ich rozhodnutí, nemajú relevanciu v zmysle tohto ustanovenia. Predmetná otázka musí byť zároveň procesnou stranou nastolená v dovolaní.

17. V danom prípade rozhodnou otázkou, od riešenia ktorej záviselo rozhodnutie vo veci samej bolo podľa žalobkyne posúdenie, či „je zdravotný stav dotknutej osoby, ktorý nespôsobuje nespôsobilosť na právne úkony, ale zároveň podstatne limituje osobu v uskutočňovaní konkrétnych úkonov za účelom uplatnenia jej práv tým spôsobom, že uplatňovanie práv je z dôvodu potreby zlepšenia zdravotného stavu osoby v určitom období nežiaduce, možné považovať za výnimočnú okolnosť, pre ktorú je možné považovať vznesenie námietky premlčania za výkon práva v rozpore s dobrými mravmi?“ Žalobkyňa vychádzajúc z východísk formulovaných v rozhodnutiach Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Cdo 14/2004, sp. zn. 3 Cdo 41/2012 a v rozhodnutí Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 176/2011 mala za to, že skutkový stav a okolnosti zistene súdmi nižších stupňov, spĺňajú kritéria výnimočnosti prípadu, kedy je možné konštatovať rozpor vznesenej námietky premlčania s dobrými mravmi. Uviedla, že dôvodom neskoršieho uplatnenia svojich práv bol výlučne jej zdravotný stav a nevyhnutnosť prvoradej ochrany jej zdravia.

18. Pokiaľ žalobkyňa považovala závery súdov nižších inštancií o zdravotnom stave žalobkyne ako výnimočnej okolnosti, pre ktorú nemohla uplatniť nárok na súde včas za nesprávne a vznesenie námietky premlčania práva žalovanou za rozporné s dobrými mravmi, dovolací súd v tejto súvislosti uvádza, že v prípade posúdenia zdravotného stavu, pre ktorý žalobkyňa nemohla uplatniť svoje právo na súde včas ide o posudzovanie otázok skutkových, vyplývajúcich z vykonaného dokazovania. Záver odvolacieho súdu (rovnako záver súdu prvej inštancie), že vznesenie námietky premlčania žalovanou nemožno považovať za zneužitie práva na úkor žalobkyne a nárok žalobkyne na náhradu škody z titulu bolestného sa považuje za premlčaný, vychádzal zo špecifických a konkrétnych skutkových okolností. Rovnako v otázke zavinenia márneho uplynutia premlčacej doby žalobkyňou vychádzal dovolací súd zo záverov znaleckého posudku U. U. M., znalkyne z odboru farmácia, odvetvie psychiatria, z ktorých vyplýva, že žalobkyňa vzhľadom na svoj psychický stav po úraze, ktorý bol reaktívneho charakteru bola podľa psychologického vyšetrenia v stave posttraumatickej stresovej reakcie s prejavmi psychických porúch, ktoré nespĺňajú diagnostické kritériá duševnej choroby, čiže v uvedenom období jej psychický stav nevykazoval odklon od reality a od 17. septembra 2006 do 12. decembra 2008 nenachádzala sa v určitých obdobiach v stave nespôsobilom na vykonanie potrebných výkonov, teda v uvedenom období bola schopná svoju situáciu vyhodnotiť z toho hľadiska, že je potrebné požiadať zdravotnícke zariadenie o vykonanie bodového hodnotenia, resp. nárok má uplatniť voči zodpovednému subjektu, resp. nárok uplatniť na súde. Dovolací súd preto považuje otázku vznesenú dovolateľkou za otázku skutkovú a nie právnu, nakoľko sama v dovolaní uviedla, že skutkový stav a okolnosti zistene súdmi nižších stupňov spĺňajú kritéria výnimočnosti prípadu, kedy je možné konštatovať rozpor vznesenej námietky premlčania s dobrými mravmi.

19. V tomto kontexte považuje dovolací súd za potrebné zdôrazniť, že dovolanie nie je prostriedkom určeným na revíziu skutkových zistení, ktoré urobili sudy prvej a druhej inštancie, na ktorých je založené napadnuté alebo jemu predchádzajúce rozhodnutie, ani prostriedkom určeným na prehodnotenie vykonaného dokazovania. Naopak dovolací súd je podľa § 442 CSP viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil dovolací súd. Len samotné spochybňovanie správnosti skutkových zistení a vyhodnotenia dôkazov súdom, ako i sama polemika s rozhodnutím odvolacieho súdu alebo spochybňovanie správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu, či kritika jeho prístupu zvoleného pri právnom posudzovaní veci významovo nezodpovedajú predpokladom prípustnosti dovolania, ktoré sú definované v § 432 CSP v spojení s § 421 ods. 1 CSP. Dovolanie podané pre nesprávne právne posúdenie nemožno odôvodniť spochybnením skutkových záverov súdov nižšej inštancie na základe tvrdeného nesprávneho

vyhodnotenia dôkazov. Prelomenie stavu právnej istoty nastolenej právoplatnosťou rozhodnutia odvolacieho súdu konštatovaním prípustnosti dovolania v danom prípade do úvahy neprichádza. Dovolací súd sa stotožnil s názorom žalovanej, že dovolacia argumentácia žalobkyne je totožná s odvolacou argumentáciou, s ktorou sa odvolací súd dôsledne zaoberal a k tejto zaujal podrobné a výstižné stanovisko formulované v odôvodnení svojho rozhodnutia.

20. K dovolaniu žalobkyne proti výroku o náhrade trov konania rozsudku odvolacieho súdu dovolací súd uvádza, že rozhodnutie o trovách konania v rozsudku má povahu uznesenia, i napriek tomu, že výrok o trovách konania je súčasťou rozsudku. Povahu uznesenia si naďalej zachováva, lebo súčasťou rozhodnutia vo veci samej sa stáva len z procesných dôvodov (napr. uznesenie najvyššieho súdu z 26. októbra 2016, sp. zn. 3 Cdo 221/2016). K tejto otázke zaujal právny názor aj Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení z 8. februára 2017 sp. zn. I. ÚS 56/2017, z ktorého záveru vyplýva, že Civilný sporový poriadok vylučuje uplatnenie mimoriadneho opravného prostriedku proti rozhodnutiu o trovách konania. Z tohto dôvodu dovolanie žalovanej proti výroku o trovách konania nie je procesne prípustné.

21. S poukazom na vyššie uvedené preto dovolací súd dovolanie žalobkyne podľa § 447 písm. f/ CSP ako neprípustné odmietol.

22. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

23. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.